

R-835

Lo ram Santjoanenc.

Cançó Fallaire)
a unce veu i piano.

Del poema "Canigó"
de Mossen Cinto Verdaguer.

Música de
Francesc Turisó
17 Maig 1945

Allegretto

Veu

f

*Le
Le
Lyan
Noës*

Allegretto.

Piano

f

mf

di - a de lant jo - an n'ès di - a de fes - ta gros - sa; les
ma - ti de lant jo - an la tor - to - re - ta se'n vo - la, se'n
ar - ri - bal seu ga - lan a la ca - sa ep - trar no go - sa; e -
d'as - pi, no, que's de creu; siet fa por noës co - sa bo - na. - dones

ni - nes del Gi - re - neu po - son un ram a la por - ta, d'en -
vo - la po - re - ta el rin - la cer - car ven - tu - ra bo - na. Un
- lla li din des de dins: - dones per que et que - des de - fo - ra? Per -
sòel ma - lig - ne es - pe - rit que les à - ni - mes se'n por - ta. n'en -

- çà que u-na n'hi ha - què d'ulls bla-vencs i ce-lla ros-sa, te-
 ra-me-llet cull de flors, mi-llor ven-tu-ra no tro-ba, i amb
 què em ba-rres lo por-tal amb les flors d'a-quei-xa tò-ia. - Un
 - çà que ai-xò suc-ce - i ri-be-ra a-munt del Ga-ro-na, les

ni-a u-na estre-lla al front i a ca-da gal-ta u-na ro-sa.
 e-lles fent u-na creu del mas la allin-da en co-ro-na.
 ra-me-llet et fa por? de fa por d'as-pir sa for-ma.
 nò-ies del Si-re-neu po-ten un ram a la por-ta.

LO RAM SANTJOANENC

(Cançó ffallaire)

Lo dia de Sant Joan
n'és dia de festa grossa;
les nines del Pirineu
posen un ram a la porta,
d'ençà que una n'hi hagué
d'ulls blavencs i cella rossa,
tenia una estrella al front
i a cada galta una rosa.

Un fallaire li ha caigut
a l'ull, malhaja la brossa!
m'apar un esparverot
que fa l'aleta a una tórtora.

Lo matí de Sant Joan
la tortoreta se'n vola,
se'n vola voreta el riu
a cercar ventura bona.
Un remellet cull de flors,
millor ventura no troba,
florètes de Sant Joan,
de romaní i farigola,
i ab elles fent una creu
del mas la llinda en corona.

Quan arriba el seu galan
a la casa, entrar no gosa;
ella li diu des de dins:
-Doncs per què et quedes defora?
-Perquè em barres lo portal
ab les flors d'aqueixa toia.
-Un ramellet et fa por?
-Me fa por d'aspi sa forma.
-No és d'aspi, no, qu'és de creu;
si et fa por, no ets cosa bona.

-Doncs só el maligne esperit
que les ànimes se'n porta.
Si no fos lo ramellet,
la teva fóra ma esposa;
avui jaurien plegats
en mon jac de foc i sofre.
D'ençà que aixó succeí,
ribera amunt del Garona,
lo matí de Sant Joan,
des del Cantàbric a Roses,
les nines del Pirineu
posen un ram a la porta.

Lo ram Santjoanenc.

Cursó folclòric.

Lo di-a de Sant Jo-an n'és di-a de fes-ta
 Lo ma-tí de Sant Jo-an la tor-to-re-ta s'en
 Quan ar-ri-ba el seu ga-lant a la ca-sa en-trar no
 - N'és d'as-pi, no qu'és de creu; i et fa por, no ets co-sa

gros-sa; les ni-ves del Pi-re-neu po-sen un ram a la por-ta, d'en -
 vo-la, s'en vo-la vo-re-ta el riu a cer-car ven-tu-ra bo-na. Un
 go-sa; e-lla li diu des de dins: - Doncs per què et que-des de-fo-ra? Per -
 bo-na. - Doncs sò el ma-lig-ne-es-pe-rit que les t'a-m-mes s'en por-ta. D'en -

-ça que u-na n'hi ha. qu'è d'ulls bla-vencs i ce-lla ros-sa, te-ni-a u-na es-tre-lla al
 ra-me-llet cull de flors, mi-llor ven-tu-ra no tro-ba, i amb e-lles sent u-na
 - que em ba-rres lo por-tal amb les flors d'a-quei-xa to-ia. - Un ra-me-llet et fa
 - ça que ai-xò suc-ce-i ri-be-ha a-munt del ga-ro-na, les no-ies del Pi-re-

front i a ca-da gal-ta u-na ro-sa.
 creu, del mas fa llin-da en co-ro-na.
 por? - Me fa por d'as-pi sa for-ma.
 neu po-sen un ram a la por-ta.